

UFO-KONTAKT

Nr 1, 1996

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

	sidor
Till våra läsare	3
Forntidens gudar var utomjordingar!	4 - 6
Flygande tefat i det gamla Indien	7 - 10
Gudstron ett hinder för andlig utveckling	11 - 13
USA-makthavarnas hemliga Område 51	14 - 16
Det mystiska berget Shasta i Kalifornien	17 - 19
Tunguska 1908 - forskarna villrådiga!	20 - 22
Vårt program	23

Omslagsbild: Strålskeppsliknande konstruktioner
på Javas tempelpyramid Borobodur

Till våra läsare !

Så börjar vi då med den femte årgången av denna tidskrift, som jag hoppas väl motsvarar högt ställda förväntningar från läsekretsens sida på såväl innehåll som kvalitet.

Att informera medmänniskor på den här planeten om svåråtkomliga fakta, som ger oss helt nya perspektiv på vår jordiska tillvaro och förmodligen också är av betydelse för överlevnaden i den kritiska Nya Tidsåldern, finner jag vara en angelägen uppgift. Vi får helt enkelt inte gräva ner oss i våra vardagsbestyr, i tron att vårt eget tänkande, viljande och handlande saknar betydelse för mänsklighetens av makthungriga och vinningslystna individer hotade framtid. Vi behöver en både andlig och social nyorientering (med sikte på frihet och rättvisa), och vi kan hjälpas åt att uppnå den!

Du käre läsare är givetvis välkommen med egna textbidrag (eller ekonomiska bidrag!) men kan också hjälpa till med att värva prenumeranter bland vänner och bekanta. Även om de inte skulle tro på besökande utomjordingars närvaro, borde de väl ändå kunna utmanas att ta del av det intressanta informationsmaterial, som tidskriften innehåller, för att sedan bilda sig en åsikt utan några fördomar.

Jag har själv till och med försökt övertala ett par präster i den Svenska statskyrkan, att ta del av den sensationella gamla skrift om Mästarens lära och liv, som jag översatt och gett ut och som kommer att visa dem att mycket av deras förkunnelser från predikstolen har byggts på en felaktig grund. Än har jag inte fått dem att inse denna hemska sanning, men som obotlig optimist tänker jag inte ge upp hoppet!

SUNE HJORTH

SUFO inbjuder till årsmöte måndagen den 5 februari kl. 19.00 i Sune Hjorths bostad, Rebetskygatan 2 C, Sundsvall. Anmälan om deltagande senast den 1 februari per telefon 060-613324. Välkomna!

Forntidens gudar var utomjordingar !

Redan det faktum, att folk på vår planets alla bebodda kontinenter har ganska likartade forntidsberättelser om från himlen nedstigande gudar, borde för den UFO-observerande nutiden ställa det höjt över alla tvivel, att utomjordingar besökte oss för tusentals år sedan.

För dåtidens primitiva människor måste givetvis de besökande rymdfararna med sina elektromagnetiska strålskepp och sin oerhört avancerade teknologi framstå som övermänskliga varelser, som de kallade "gudar". Att sådana faktiskt också hade en hel del att göra med jordmänniskorna och rent av grundade riken på Jorden, framgår av flera gamla traditioner, till exempel den av den grekiske filosofen Platon återgivna om riket Atlantis.

Visst innehåller de vanliga berättelserna om gudarna många inslag av fantasi, men det kan knappast betvivlas, att denna märkliga litteratur i sin helhet har haft ett verklighetsunderlag. Av berättelsernas innehåll framgår ju ganska tydligt, att gudarna var varelser av kött och blod, och som sådana avbildades de också.

Enligt gamla sumeriska texter hade människorna gudarna att tacka för sin kunskap om jordbruket och andra för civilisationen grundläggande färdigheter. Guden Ea sades till exempel ha låtit dika ut sumpmarkerna vid Eufrat och Tigris och gjort de båda floderna segelbara. Han påstods också ha lärt ut konsten att bränna tegel, bygga hus och städer samt tillverka redskap av metall.

De ledande gudarna var inbördes besläktade med varandra och bildade hela gudafamiljer. De hade olika rang och olika maktområden att ansvara för. Ibland uppstod våldsamma konflikter dem emellan, resulterande i förfärliga strider med himmelska farkoster, varvid den ene guden kunde skjuta ner den andres himlavagn med sina raket- eller stralvapen.

I samband med att somliga gudar blev föremål för religiös dyrkan kunde de visserligen i deras prästerskaps "heliga" skrifter tillskrivas de mest överdrivet fantastiska egenskaper. Så till exempel i den hebreiska Bibeln, vars allsmäktige Gud sades ha skapat himmel och jord på sex dagar i kraft av sitt ord och dessutom frambringat växter, djur och människor. Av mer verklighetsbetonade ställen i samma skrift tycks emellertid framgå, att personer som Moses, Elia och Heseziel faktiskt haft högst reella kontakter med utomjordiska människor i deras rymdfarkoster.

I bevarade gamla skrifter från Indien ges konkreta beskrivningar av gudarnas himmelsvagnar, både deras stora rymdskepp och mindre strålskepp. I ett sanskritepos som Mahabharata förekommer beteckningen **vimana** för ett mindre strålskepp åtskilliga gånger, och gudarnas resor och sammandrabbningar i luften skildras ingående.

Enbart berättelserna i den hos oss tyvärr alltför okända indiska litteraturen tyder i högsta grad på att de så kallade gudarna inte var något annat än rymdfarande besökare eller koloniserare från främmande världar. Tillsammans med liknande bevarade texter från andra länder ger de ett utomordentligt starkt belägg för den utomjordiska närvaron på vår planet i forna tider.

Om denna närvaro vittnar dessutom en massa imponerande forn-lämningar, som forskarna med sina alltför begränsade vyer inte har kunnat ge någon rimlig förklaring till. De väldiga pyramiderna, inte bara i Egypten utan också på många andra håll, är typiska exempel på byggnadsverk, som knappast kan ha uppförts utan hjälp av en avancerad, gravitationskontrollerande teknologi.

Den exakt efter de fyra väderstrecken orienterade Stora pyramiden i Gizah består av mer än 2 miljoner tunga stenblock, vart och ett vägande mellan 2 och 70 ton. Den skulle enligt gängse uppfattning ha uppförts på 20 år av hundratusentals slavar, för att tjänstgöra som gravplats åt en farao för cirka 5.000 år sedan, trots att någon mumie av en kunglig person aldrig ens påträffats i pyramiden.

Hur kan man inbilla sig, att dessa tunga stenblock med ett bronsåldersfolks enkla redskap skulle ha skurits ut ur mer eller mindre avlägsna klippor, transporterats till byggnadsplatsen och där med enorm skicklighet sammanfogats till detta gigantiska byggnadsverk - ett block var tredje minut?

Den ombordtagne smålänningen Ante Jonsson berättar i vår gemensamma bok "Fantastiska resor med UFO" hur han på en främmande rymdbas med egna ögon fick se, hur man med hjälp av strålmaskiner skar ut tunga stenblock ur berget och transporterade dem till byggplatsen på svävande, elektromagnetiska pråmar. Det var den tekniken, fick han veta, som kom till användning vid pyramidernas tillkomst.

För den speciellt utvalde kontaktpersonen Eduard Meier omtalade rymdkvinnan Asket, att pyramiderna byggdes för bortåt 75.000 år sedan och att de i samband med en sedan länge förutsedd naturkatastrof för mer än 10.000 år sedan (den i Bibeln omtalade syndafloden, förorsakad av jättekometen Förstörarens inträngande i vårt solsystems inre) utnyttjades som en sorts skyddsstationer.

Pyramiderna är långt ifrån de enda stumma vittnesbörden om den mycket avancerade teknologi, som besökande rymdfarare tillämpat på Jorden. Listan kan nästan göras hur lång som helst: den stora sfinxen vid Gizeh (en motsvarighet till det väldiga stenansiktet på Mars), den 41 meter långa, ofullbordade obeliskens vid Assuan, med en vikt på 1650 ton, de 2.000 ton tunga grundstenarna till Baalbek-templet i Libanon, Lejonporten vid Mykene i Grekland, raderna av upprättstående monoliter i Bretagne, anläggningen vid Stonehenge i England, stensättningarna i Skandinavien, fästningsmurarna i Sacsayhuaman, Peru, de stora stenhuvudena i Mexico, de gigantiska statyerna på Paskön och mycket mera.

Beträffande Paskön fick Meier veta, att en grupp utomjordiska jättar under ledning av Viracocha hade erövrat ön och låtit sig dyrkas som gudar. Invånarna lärdes upp att med hjälp av deras medförda strålmaskiner tillverka flera hundra jättestatyer av hård lavasten. När utomjordingarna på grund av en smittosam sjukdom tvingades fly sin kos, tog de med sig maskinerna och lämnade öborna åt deras öde!

Att de så kallade gudarna i forntiden var rymdfarande människor bestyrks till och med av en säregen gammal tradition hos dogonernas stam i Västafrika, enligt vilken en gud vid namn Nommo informerat deras förfäder om ett förhållande i rymden, som först nutidens astronomer med sina stora teleskop fått klart för sig. Det nämligen, att en mycket tung och för ögat osynlig dvärgstjärna kretsar runt stjärnan Sirius ett varv vart 50:e år! En märklig information hos en negerstam i Afrika, inte sant?

Flygande tefat i det gamla Indien

Enligt den gängse historieskrivningen som lärs ut i skolorna har mänsklig-
hetens vetenskapliga och tekniska kunnande i stort sett följt en jämnt
stigande kurva från stenåldern fram till vår moderna tid, med dess
flygplan, atombomber och datorer. För så där en fyra, fem tusen år sedan
hade man på sina håll lärt sig hantverk och skrivandets konst, men någon
maskinell industri fanns det inte, och att flyga i luften låg givetvis långt
över mänsklig förmåga.

Att det kanske för mer än 10.000 år sedan på Jorden fanns tekniskt högt
utvecklade civilisationer, som inte bara kunde flyga i rymden utan också
bekämpade varandra med mer avancerade vapen än våra, är en
uppfattning, som ännu inte har blivit allmänt accepterad i den etablerade
historievetenskapen, tyvärr. Kan det bero på att man är okunnig om till
exempel den indiska litteratur, som detaljerat beskriver denna avancerade
teknik och de strider med atom- och strålvapen, som en gång utkämpades?

Redan i den gamla **Rigveda** finns det enligt sanskrit-kännaren professor
Dileep Kanjilal vid Kalkuttas universitet hänvisningar till farkoster, som
kan flyga högt uppe i luften med levande människor ombord och "med en
hastighet snabbare än tanken". Minst tre personer behövdes för att
manövrera en sådan farkost, som vanligtvis kallades för **vimana**, och den
hade ofta furstliga personer som passagerare. Den sades vanligtvis vara
tillverkad av glänsande guld, hade drivmedel i skilda behållare och land-
ningsstället indraget under flygningen.

I ett hjältepos som **Mahabharata** finns talrika hänvisningar till både
mindre farkoster och stora rymdskepp, där "de odödliga gudarna" höll till.
De sistnämnda skeppen beskrivs som väldiga, silverglänsande konstruk-
tioner, med hangaröppningar, som de mindre farkosterna kunde passera in
och ut genom. Gudarna kunde röra sig obehindrat både i rymden och på
Jorden, och det var också de som hade tillhandahållit tekniken för
konstruktionen av vimanorna. Behöver man tvivla på att de så kallade
gudarna helt enkelt var långlivade, rymdfarande människor?

Den gamla indiska litteraturen beskriver inte sällan gudarnas strider med varandra i sina flygande "rymdstäder". I Mahabharata kan man sålunda läsa om hur den gudomligen hjälten **Arjuna** kämpade mot ondskefulla varelser, som också var utrustade med avancerade vapen i sina egna rymdskepp. "En fruktansvärd strid utbröt, under vilken rymdstaden först slungades högt upp i himlen och sedan åter närmade sig Jorden. Den välte från den ena sidan till den andra. När striden länge hade rasat hit och dit, avfyrade Arjuna ett dödligt skott, som slet rymdstaden i bitar, som regnade ner på Jorden. De överlevande demonerna reste sig ur spillrorna och kämpade hårdnackat vidare." Till sist förintades alla demonerna, och guden **Indra** prisade Arjuna som en hjälte.

De mindre flygande farkosterna, vimanorna, omnämns inte mindre än 41 gånger i Mahabharata. Här några citat: 1/ När han försvunnit ur de dödligas synfält, högt uppe i himlen, fick han syn på tusentals egendomliga flygande farkoster. 2/ Vid inträdet i Indras gudomliga palats såg han tusentals flygande farkoster för gudarna, några endast uppställda där, andra svävande. 3/ Matali tog mig med i sin egen flygande farkost och visade mig de andra vimanorna. 4/ Gudarna dök upp i sina egna flygande farkoster för att närvara vid striden mellan Kripacarya och Arjuna. Till och med Indra, himmelens herre, kom med en speciell flygande farkost, som kunde ta ombord 33 gudavarelser.

Liknande citat kan göras ur hjälteposet **Ramáyana**, som bland annat handlar om den med gudarna allierade fursten **Rama** och hans strid med den ondskefulla demonkungen **Ravana** i Sri Lanka, som rövade bort hans hustru **Sita** i sin flygande farkost. Rama fick hjälp av guden **Matali**, som på guden **Indras** uppmaning undsatte honom med en "himmelsvagn" utrustad med mäktiga vapen.

"Ta den här himmelsvagnen!" ropade Matali till Rama. "Gudarna stöder den rättfärdige. Kom hit och stig upp i den här gyllene vagnen, de himmelska krafterna stöder dig. Jag ska styra farkosten åt dig och sätta fart på den."

Klädd i en himmelsk dräkt steg Rama upp i vagnen och kastade sig i en strid, som människoögat aldrig hade skådat tidigare. Gudar och dödliga följde striden och såg med bävan, hur Rama grep in med den himmelska stridsvagnen. Moln av dödliga skott förmörkade himlen, och slagfältet erbjöd en dyster anblick. Över höjder, dalar och hav svepte förskräckliga vindar.

När slaget inte heller nu ville ta slut, tog Rama i sin vrede till Brahmas vapen, som var laddat med himmelsk eld. Det var det bevingade strålvapnet, dödligt som blixten från skyn. Påskyndat av den runda bågen slog detta blixtvapen ner och genomborrade Ravanans metallhjärta."

Andra hänvisningar till de flygande farkosterna finner man i verk av den fornindiske skalden **Kalidasa**, som åskådligt beskriver Ramas färd i luften från Sri Lanka till sin huvudstad Ayodhya i norra Indien, och hur den himmelska flygvagnen landade i Uttarakosala: Människorna, som samlade sig vid landningsplatsen, betraktade farkosten med stor förvåning. Rama lämnade den på en elegant trappa av glänsande metall."

I ett annat fornindiskt verk förekommer det intressanta påpekandet, att indiska tempel har byggts som arkitektoniska kopior av de himmelska flygvagnarna. Templen var ju gudarnas palats här nere på Jorden, och meningen var tydligen, att de skulle känna sig mera hemma i byggnader med en sådan utformning.

Ett studium av arkitekturen av sådana bevarade byggnadsverk, inte bara i Indien utan också på ön Java i Indonesien, ger faktiskt syn för saken. Mycket intressant är till exempel templet Borobodur mitt på ön Java. På toppen av detta gigantiska terassbygge, som väl skall motsvara en av de flygande rymdstäderna, står inte mindre än 72 runda kupolbyggnader med antennliknande spetsar som tydligen avbildar de mindre flygande farkosterna ombord på moderskeppet!

I en gammal indisk text som **Samarangana Sutradhara** lämnas till och med ganska detaljerade beskrivningar av himmelsvagnarnas konstruktion: "Stark och hållbar måste flygkroppen vara, av lätt material. Inuti måste man placera kvicksilvermotorn, med dess upphettningsapparat av järn nertill. Med hjälp av kvicksilvrets inneboende kraft, som sätter den drivande virvelvinden i rörelse, kan en människa inuti farkosten färdas väldigt avstånd uppe i rymden på det mest fantastiska sätt.

Genom att använda de föreskrivna processerna kan man bygga en vimana stor som den rörliga gudens tempel. Fyra stora kvicksilverbehållare måste byggas in i dess inre. När dessa har hettats upp av kontrollerad eld från järnbehållare, utvecklar vimanan åskkraft genom kvicksilvret."

Det nämnda kvicksilvret tycks ha förångats nere i sin behållare, expanderat och åter kondenserats i kring varandra slingrande rör runt farkostens lodräta axel, och när elektrisk ström passerat genom dessa slingor, har det hela fungerat som en elektromagnetisk fältspole. Den har så haft en antigravitationseffekt på själva farkosten, så att den skjutit rätt upp i luften. Antigravitationseffekten har sedan kunnat kontrolleras genom ett datorstyrt motstånd, så att farkosten när som helst kunnat sväva stilla i luften.

Nämnas kan, att kvicksilvrets latinska namn, mercurium, kommer från namnet på den snabbflygande gud, som de gamla grekerna kallade Hermes och romarna Mercurius, och denne hade en bevingad stav med kring varandra slingrande ormar och klot i båda ändarna. Att den bevingade staven var en symbol för gudens elektromagnetiska strålskepp med dess genom en kvicksilvrevirvel drivna motor, kan man nog ta för givet!

I den fornindiska litteraturen har de mest detaljerade beskrivningarna av vimanornas konstruktion sammanfattats av den lärde **Bharadvaja** i ett verk som kallas **Vimanika Sastra**. Tre olika sorters vimanor beskrivs mycket ingående, och av texterna framgår, att sådant som kvicksilver, koppar, magneter, elektricitet, kristaller och antenner ingick i dessa farkoster.

Enligt en gammal indisk tradition skall Ramas rike ha grundats av kolonisateurer från moderlandet **Mu** (även kallat **Lemurien**), som till stor del länge utgjordes av en senare försvunnen kontinent i Stilla havet, men vars huvudstad låg i nuvarande Gobiöknen i Ostasien.

På en likaledes försvunnen kontinent i Atlanten existerade samtidigt riket **Atlantis**, som enligt rymdkvinnan **Semjase** för cirka 11.500 år sedan angrep och förintade den lemuriska huvudstaden med sina avancerade strålvapen, men endast för att strax därefter gå sin egen undergång till mötes genom en av Mus vetenskapsmän mot Jorden styrd asteroid.

I så fall verkar det inte vara ett orimligt antagande, att det förödande krig, som enligt den fornindiska litteraturen utkämpades i Indien med flygande farkoster och fruktansvärt avancerade vapen på Ramas och Arjunas tid, i själva verket utgjorde en del av det angreppskrig, som en maktlysten ledning i Atlantis enligt andra källor riktade mot Mu och dess allierade på alla möjliga håll i världen!

SUNE HJORTH

Gudstron ett hinder för andlig utveckling

Ett genomgående drag i det budskap, som den speciellt utvalde schweizaren Eduard Meier fick från en högre kosmisk region av den tidigare omnämnde **Arahat Athersata**, var den allvarliga kritiken av de religiösa trosläror som det svåraste hindret för mänsklighetens andliga frigörelse och utveckling.

När till exempel företrädarna för kristendomen och andra trosläror i sin förkunnelse satt en allsmäktig, allseende och nådig men också straffande Gud som härskare över jordmänniskorna, då har det varit för att beröva dem deras naturliga självsäkerhet och tvinga dem till ödmjuk underkastelse under den påstådda gudens ställföreträdare, de må nu kalla sig påvar, kardinaler eller biskopar.

Men en jordisk härskare hade alltid ett residens och en bas för utövning av sin makt. Var höll alltså den allsmäktige guden till, och var hade han sin maktbas? För att göra sin hopfantiserade gud trovärdig måste religionens företrädare ha ett svar till hands också på denna fråga. Svaret gick ut på att Gud fanns i "himlen", dit också de troende människorna en gång skulle få komma, om de fått sina synder förlåtna. Annars skulle man hamna i det brinnande "helvetet" hos en annan potentat med horn, klövar och svans, och pinas i all evighet.

Tyvärr fick man inte veta något närmare om, var de här ställena var belägna, bara att himlen låg någonstans ovan molnen och helvetet någonstans nere i jordens inre. Som geografiskt besked var det kanske inte så upplysande, men man måste väl tro prästerna på deras ord, dom var ju så lärda.-

Ja, så hade man byggt hus åt Herren också, så kallade kyrkor, och dom kunde man ju se med sina egna ögon. Varför skulle man bygga hus åt Gud, om han inte fanns? Och den lärde prästen i sin fina skrud i den praktfulla kyrkan, han uppträdde ju själv så vördnadsfullt med sina högtidliga ritualer och böner till den Allsmäktige, så inte kunde man väl tvivla på Guds existens, inte!

Förresten vågade man inte ifrågasätta den religiösa tron, som hade inpräntats allt sedan barndomen, för man kunde ju aldrig vara säker på att helvetet inte väntade på en efter döden. Dessutom var det rent av farligt att avfalla från den av samhället fastställda läran, eftersom en guds-förnekare eller kättare kunde straffas redan under jordelivet.

Men någon andlig frigörelse och utveckling kunde knappast bli tal om under religionens förlamande grepp. Tron på den egna andens kraft tvinnade bort, och det var givetvis helt i linje med de religiösa proffsens syfte att vinna makt, prestige och rikedom på de troendes bekostnad.

Tillbedjan av ett inbillat andeväsen i speciella gudshus har alltså ingenting alls med utveckling mot en högre andlig medvetenhet att göra, utan är tvärtom bara ett symptom på att man blivit föremål för andligt förslavande. Den traditionella religionen är enligt Arahata Athersata någonting som binder människan vid föråldrade och irreala tankegångar, medan den sanna andeläran frigör henne för en utveckling mot fullkomligheten.

Skapelsens lagar och bud är naturligt förankrade inom människan, även om medvetandet om dem slumrar för närvarande på grund av de falska troslärornas inverkan. Det gäller därför att väcka detta medvetande till liv. Hur mycken möda och uthållighet det än kostar, kommer arbetet att löna sig och lyfta jordmänniskan till oanade höjder av vetande, visdom, sanning, kunnande och kärlek.

Den andliga utvecklingen måste ske parallellt med den materiella, om allt skall gå väl. Det ensidiga strävandet efter materiella framsteg (för ett fåtal privilegierade!) betyder orättvisor, nöd och elände, sjukdomar och död, hat och krigiska konflikter. Om ingen ändring sker, är mänskligheten på väg mot avgrunden.

Framsteg är ingenting som automatiskt kommer människan till del under tidens gång. Människan måste själv ta sitt ansvar, det finns ingen allsmäktig gud, som styr utvecklingen, om man bara ödmjukt lägger sitt öde i hans händer. Det skulle strida mot Skapelsens lagar och vara ett oförklarligt under.

Men under existerar inte i Universum, allting har sin naturliga förklaring. Det är i avsaknad av sann kunskap och visdom, som människan sökt en lösning i fantasiskapelsen Gud allsmäktig. I den nya tidsåldern blir allt sådant tänkande föråldrat!

Riktigt tänkande är själva grundvalen för andlig utveckling. En människas tanke- och föreställningsvärld bestämmer hennes vilja och handlingar, tankar är ofödda handlingar. Ju oftare och ju intensivare man umgås med vissa tankar, desto mer pockar de på att förverkligas. Det är därför som det är så viktigt, vilken grundinställning man har till livet och vad man tänker om det.

Det är det positiva, öppna och modiga tänkandet, som för upp vårt liv på en högre nivå. Medvetenheten om att vi har en uppgift och kraft och förmåga att fullgöra den är mycket viktig och får oss att känna oss värdefulla. Goda handlingsresultat åstadkoms för det mesta, om vi bara intensivt vill uppnå dem, och den goda viljan är i sin tur ett resultat av det goda och riktiga tänkandet.

Enligt Athersata är livet inte slut i och med den grovmateriella kroppens död, utan vår inneboende ande fortsätter att leva på sin av Skapelsen bestämda utvecklingsväg mot fullkomningen. Den insikten ger oss ett helt annat och bättre svar på frågan om meningen med livet, än både kyrkans dogmer och den etablerade vetenskapens materialistiska tänkande.

Vi förstår, att uppnåendet av materiellt välstånd inte är det enda viktiga i livet och att erövrandet av makt och rikedom på andras bekostnad faktiskt är allt annat än eftersträfvansvärt. I stället för att utnyttja våra medmänniskor för att tillfredsställa själviska önskningar borde vi skaffa oss bättre och sannare kunskaper om Skapelsens lagar, om konsekvenserna av våra tankar och handlingar och om livets mål och mening.

I enlighet härmed borde vi i allt högre grad ställa våra intellektuella resurser i det godas tjänst, uppskatta våra medmänniskor för deras förtjänster och positiva egenskaper, ge dem stöd och uppmuntran och samarbeta med dem för gemensamt väl. Det är sådant som menas med andlig utveckling, och för det behövs varken kyrkor, präster eller gudstro.

Fysiskt existerande gudar har givetvis funnits i forna tider, men det var ledare för de utomjordiska rymdfarare, som etablerade riken på vår planet. Det var alltså människor som vi, men de hade stort vetenskapligt och tekniskt kunnande och behärskade också andliga krafter. Oftast var de mycket maktlystna potentater, och det var väl en sådan, som i sitt storhetsvansinne framställde sig själv som Universums skapare och herre!

USA-makthavarnas hemliga Område 51

Den vid Groom Lake, en uttorkad sjö i Nevadaöknen, belägna experimentstation, som kallas **Område 51** eller **Dreamland** och drivs av USA-militären, har i över 40 år varit en av USA-makthavarnas hårdast bevakade hemligheter. Där har inte bara provflygningar med "tefat" gjorts i samarbete med de otrevliga utomjordingarna, utan också utvecklingsarbetet på det osynliggörbara Stealth-planet utförts.

Område 51, som enligt Pentagon inte existerar, blev för några år sedan bekant genom avslöjanden av den unge fysikern **Bob Lazar**, som på regeringens uppdrag några gånger flugits dit från laboratoriet i Los Alamos för att arbeta i den underjordiska hangar, som kallas **S-4**. Där nere hade han sett 9 utomjordiska flygande tefat av olika modeller.

Drivmedlet till den farkost Lazar arbetade med var en sorts reaktor för antimateria, utnyttjande det supertunga grundämnet 115, som inte påträffas på Jorden och inte heller kan syntetiseras. Liksom de andra farkosterna hade den förstärkare för tyngdkraftvågor. En central pelare i vad han kallade "sportmodellen" fungerade som vägledare, och i golvet under den fanns den basketbollformade antimaterie-reaktorn.

En av farkosterna i S-4 hade tydligen träffats av en projektil och blivit nedskjuten av flygvapnet, eftersom den hade ett stort hål i sig, med metallen böjd utåt. Av det faktum, att stolarna för piloterna i "sportmodellen" var av mindre storlek än i våra flygplan, framgick vidare, att de var avsedda för relativt småväxta utomjordingar.

Säkerhetsbestämmelserna i S-4 var stenhårda, och Lazars överordnade använde skrämseltaktik för att få honom att noga rätta sig efter dem. De kunde sätta en pistol mot hans huvud, köra in fingrar i bröstorgen och skrika i öronen på honom. De här metoderna, som uppenbarligen inte hör hemma i ett demokratiskt samhälle, upprörde honom givetvis, och själva det faktum, att en hemlig grupp i regeringen undanhåller medborgarna kunskapen om utomjordingarnas närvaro, fann han vara ett brott mot både folket och vetenskapen.

De flygande tefaten i den underjordiska hangaren, vare sig de hade frivilligt överlämnats till USA-militären eller skjutits ner av den, blev tydligen föremål för en ingående undersökning i syfte att utröna hur de var konstruerade och hur de fungerade. Lazar uppgav sig ha sett, hur "sportmodellen" provflögs en kort sträcka ovanför den uttorkade sjön, men han kunde inte se vem piloten var.

Sedan existensen av Område 51 i någon mån kommit till allmänhetens kännedom, har det blivit resmål för olika grupper, som hoppats att få se något med egna ögon. Många har heller inte blivit besvikna, för då och då har de kunnat se underliga farkoster sväva över Groom Lake eller pilsnabbt sticka iväg någonstans, för att så småningom återvända till sin underjordiska bas.

En del bilburna besökare har blivit stoppade av vaktposter och långa sträckor blivit jagade och sedan upphunna av polismän. Dessa har då informerat dem, att om de någonsin återvände, skulle de bli arresterade för intrång på av regeringen avskärmat område.

Personer, som genom sitt medarbetarskap haft någon personlig kännedom om den här basen, har hotats med att mista sina pensioner, om de yppade något om den. Det har till och med berättats om, att somliga av dessa medborgare har försvunnit, fått en plötslig hjärtattack eller skadats allvarligt, när deras fordon på ett mystiskt sätt kört av vägen.

Den senaste tiden har Område 51 aktualiserats genom att flera av de där anställda skiftesarbetarna drabbats av allvarliga skador på grund av den ohälsosamma arbetsmiljön. I Dreamland dumpas nämligen färger, lösningsmedel och andra kemikalier i diken och bränns upp, så att giftmoln driver över området. Änkan till en avliden hantverkare berättar, att mannen hade fått variga utslag och öppna sår, ansiktshuden hade flagnat av, och då han till slut dog, hade han nästan blivit blind.

Arbetarna vågade inte söka ersättning för de skador som åsamkats dem, därför att de genom att avslöja någon som helst verksamhet inne i Groom-basen kunde räkna med svåra rättsliga efterräkningar. Det har emellertid inte hindrat den nämnda änkan att inleda en rättslig process mot försvarsministern och president **Bill Clintons** nationella säkerhetsrådgivare för att de brutit mot lagen om förvaring av giftigt avfall.

I stämningsansökan hävdade ankans advokat, att regeringen med sitt åberopande av lagen om "nationell säkerhet" försöker skapa en hemlig enklav, innanför vilken vanlig amerikansk lag är satt ur funktion. "Om ett privat sällskap hade begått sådana överträdelser, skulle en eller flera vara på väg in i fängelset nu. I samma ögonblick regeringen erkänner existensen av Område 51, kommer det in under amerikanska lagar och straffbestämmelser."

Problemet var bara, att regeringen vägrade erkänna existensen av Område 51, vilket advokaten fann orimligt. "Ryssarna har bilder av det, barnen i Nevada har leksaker som avbildar de flygfarkoster som startar och landar där, och jag har klienter, som är döende på grund av det som försiggår där. Men det existerar alltså inte!"

Advokaten sade sig avse att inkalla försvarsministern och president Clintons nationella säkerhetsrådgivare som vittnen, vilket är möjligt, om vederbörande har personlig kännedom om eller personligt intresse i saken. Så var också fallet beträffande försvarsministern, **William Perry**, och säkerhetsrådgivaren och departementschefen i flygvapnet **Shaila Widnall**. De var, försäkrade han, ledare av bolag med ekonomisk anknytning till anläggningen i Nevadaöknen och den verksamhet som där bedrivs!

Försvarsministeriet ville emellertid inte diskutera affärsförbindelser i samband med det aktuella ärendet, och beträffande Område 51 slingrade man sig. "Det finns inte något sådant område", förklarade en talesman. "Det finns en anläggning där", sade en annan, "men jag vet inte, vad den sysslar med."

Hur det hela skall utveckla sig, återstår att se. Med anledning av att intresserade människor velat spana från vissa bergshöjder i trakten av Groom Lake, har flygvapnet plötsligt ställt krav på ett 8.000 kvadratkilometer stort landområde, varigenom det skulle bli möjligt att utestänga amatörspanare från alla utkikspunkter.

Givetvis har makthavarna stora möjligheter att undanhålla medborgarna information, till och med när det gäller något för hela mänskligheten så livsviktigt som rymdmänniskors närvaro på vår planet. Men just hemlighetsmakeriet borde göra vakna medborgare desto mera misstänksamma mot sådana fraser som "den nationella säkerheten", med vilka de maktägande beslöjar sitt skumma agerande!

SUNE HJORTH

Det mystiska berget Shasta i Kalifornien

Vi människor, som lever på ytan av planeten Jorden, har länge fått besök av rymdfarare utifrån, som vi brukar kalla utomjordingar. Men egentligen borde nog den benämningen kompletteras med en annan: **inomjordingar**. Det tycks nämligen föreligga mycket starka indicier för att det finns högt utvecklade människor med riktiga städer under Jordens yta, till exempel invånarna inne i berget Shasta i norra Kalifornien!

Enligt rymdkvinnan **Semjases** informationer till **Eduard Meier** befinner sig här en stad, befolkad av ättlingarna till de utomjordingar, som de gamla grekerna kallade **hyperboréer**, och som också ofta får besök av sina bröder från världsrymden. De är ett imponerande släkte, fredliga och välsinnade, men bemödar sig om att inte bli upptäckta av oss vanliga jordmänniskor.

Ingången till den underjordiska staden är mycket väl maskerad under bergets östligaste utlöpare, och det är praktiskt taget omöjligt för jordmänniskor att finna den. Om sådana ändå skulle komma i närheten av den, så blir de paralyserade med hjälp av strålpistoler, som de här inomjordingarna bär på sig, för det mesta utan att de syns.

De har förmåga att färdas i rymden med sina gyllene, klotformade skepp, som ofta kan ses, om de inte skyddas för sikt genom det omgivande kraftfältet. Trots sin skygghet för jordmänniskor ger de sig ofta in i deras närliggande byar för att bedriva byteshandel med dem, men avlägsnar sig därefter ganska snabbt. De är människor av nordisk typ, med blont och lockigt hår.

Den amerikanske UFO-forskaren **William Hamilton** berättar, att han år 1977 råkade komma i samspråk med en ung och vacker kvinna, som hette **Bonnie** och hade de mest fantastiska saker att berätta. Hon avslöjade, att hon egentligen var invånare i en underjordisk stad, belägen i det inre av Mount Shasta! År 1951 föddes hon i staden, som hette **Telos** och var byggd inuti en konstgjord grotta en eller annan kilometer under berget.

Bonnie och hennes familj rörde sig visserligen fritt i det amerikanska samhället, men de återvände ofta till Telos för vila och rekreation. Där var hennes far **Ramu** medlem av det styrande rådet, och han var inte precis någon ungdom efter våra mått, 300 år gammal!

Enligt Bonnies berättelse använde hennes folk maskiner för att borra tunnlar inuti berggrunden, som först upphettades till glödning. De glasade tunnelväggarna var fullkomligt stabila utan att behöva stötts av någonting. Ett vitt förgrenat tunnelsystem förband flera städer under hela kontinenten med varandra med varandra, och de elektromagnetiska tunneltågen kunde uppnå hastigheter på 4000 km i timmen.

Liksom sina förfäder för tiotusentals år sedan kan de här inomjordingarna utnyttja en jättestor kristall som energikälla, och med kristallkraft matade generatorer kan dra ut energi ur den omgivande luften. Även deras strålvapen är matade med kristallkraft.

Kristallkraft kommer dessutom till användning i deras rymdfarkoster, speciellt då i dem som begagnas inom jordatmosfären. De interplanetariska rymdskeppen drivs däremot av en jon-kvicksilvermotor, och de kan uppnå hastigheter, som ligger långt bortom ljushastigheten. De bryter då in i hyperrymden, vilket kontrolleras av en dator ombord. På väg in i hyperrymden hör resenärerna först ett vibrerande och sedan ett tjutande ljud, varpå allt blir tyst. Både inträdet och utträdet ur hyperrymden kontrolleras av datorn.

Bonnie berättade vidare, att de i berget odlade sina vegetariska livsmedel hydroponiskt, det vill säga utan jord i näringsrika minerallösningar, och deras trädgårdar sköttes av robotar. Livsmedlen och resurserna i Telos fördelades i riklig mängd bland befolkningen på en och en halv miljon, som levde välmående i en penninglös ekonomi.

Trots att de levde avskilda från mänskligheten på jordytan och ständigt var på sin vakt mot inkräktare, var de ingalunda likgiltiga för jordmänniskornas öde. Självt såg Bonnie det som sin uppgift att varna oss för de förestående naturkatastrofer, som vid slutet av vårt århundrade kommer att kulminera i att jordaxeln välter! Efter den katastrofen blir det en enad värld, och de överlevande kommer att bygga en ny värld, fri från oro, fattigdom, sjukdom och utsugning. Världen kommer att existera på ett högre vibrationsplan, och människan kommer att lära känna sin sanna historia och bestämmelse.

Bonnie hade också mycket intressant att berätta om sitt eget folks historia. Hon sade sig vara en ättling av storsvarta rymdfarare, som för cirka 200.000 år sedan for till Jorden från sin planet **Aurora**. På den tiden kom det alltför mycket skadlig strålning från Solen, som bland annat hade den effekten att livslängden reducerades.

De upptäckte emellertid, att man genom öppningar vid polerna kunde ta sig in i Jordens inre och därmed undgå den skadliga strålningen. Där lever nu än i dag ättlingar till dessa rymdfarare i en större stad, som heter **Shamballa**, och de styrs av en ärftlig monark, kallad **Världskonungen**.

De som stannade kvar på ytan degenererade både kroppsligt och andligt. Deras längd minskade från 4 till 3 meter, och de skulle så småningom börja kriga med varandra, vilket tidigare aldrig förekommit. Det hade emellertid bildats riken på Jorden, Moderlandet **Mu** (eller **Lemurien**) på en kontinent i Stillahavet och i Ostasien, och **Atlantis** på en kontinent i Atlanten.

Den lemuriska ökontinenten sjönk ner i Stilla havet genom en förskräcklig naturkatastrof för cirka 15.000 år sedan. Det skedde på grund av att de gasfickor, som fanns på vissa ställen i jordskorpan, av någon anledning exploderade. De båda supermakterna Atlantis och Mu förgjorde slutligen varandra i ett krig, som utkämpades med mycket avancerade vapen.

Enligt Bonnie, som uppgav sig vara en ättling till lemurierna, var det atlantierna själva, som var den direkta orsaken till sin undergång. De hade nämligen byggt ett med kristallenergi matat, väldigt strålvapen, med vars hjälp de tänkte styra en liten jordmåne som en missil mot Ostasien. Men deras plan misslyckades, och den lilla månen sprängdes i två bitar, som slog ner i Atlanten norr om Bermuda, varpå Atlantis sjönk ner i havet.

Den versionen skiljer sig dock från Semjases förmodligen trovärdigare version, enligt vilken de båda stora bitarna av den sprängda himlakroppen härrörde från en asteroid, som lemuriska vetenskapsmän med stor precision styrde mot Atlantis. Det var en vedergällning för ett förintande strålvapenangrepp mot lemuriernas huvudstad i nuvarande Gobiöknen, ett angrepp som ägde rum för bortåt 11.500 år sedan eller närmare bestämt år 9498 före Kristus.

SUNE HJORTH

Tunguska 1908 - forskarna villrådiga !

Den 30 juni 1908 inträffade vid floden Tunguska i det ödsliga Sibirien en väldig explosion, som vållat forskarna ett oerhört huvudbry. Man har beräknat, att den frigjorda energin motsvarade inte mindre än 650 bomber av det slag som fälldes vid Hiroshima. Ett område stort som Gotland raserades av tryckvågen, och dånet kunde höras 1300 kilometer bort!

Om det här hade inträffat 80 år senare, så hade forskarna säkert inte tvekat att beteckna händelsen som en kärnvapenexplosion. Men på tsar Nikolaus II:s tid tillverkades det inga kärnvapen av någon jordisk regering, och att det kunde ha varit en atombomb, tillverkad av utomjordiska besökare, det ska man väl ändå inte inbilla sig? Att räkna med något sådant låter sig helt enkelt inte göra, eftersom närvaron på vår planet av rymdfarare från vida högre utvecklade civilisationer ligger utanför den etablerade vetenskapens fixerade grundantaganden!

Vad kan det då ha varit som exploderade? Jo, enligt en notis i Illustrerad Vetenskap nr 13/95 måste det ha varit en meteorit. Men det fanns ju inga rester av en sådan? På grund av den otillgängliga terrängen och den politiska situationen i Ryssland kunde man först 1927 utforska platsen för explosionen, men varken vid detta tillfälle eller vid senare expeditioner kunde man upptäcka resterna av någon nedstörtad himlakropp.

Men kanske meteoriten exploderade högt ovanför marken, på 8 kilometers höjd eller så och smulades sönder till stoft, som sedan slungades ut i stratosfären? Men i så fall, borde man kunna se rester av explosionen i Grönlands inlandsis genom något borrhov, och det har man inte, trots att det tjocka istäcket annars visat spår av åtskilliga större vulkanutbrott, kärnvapenprov och industriella föroreningar.

Om det hade kommit stoft högt uppifrån rymden, då skulle man t.ex. i det aktuella isskiktet från 1908 kunna finna någon ökad mängd av iridium avlagrad. En dansk forskargrupp har nu undersökt en borrhov från den tiden, men till sin stora överraskning inte kunnat konstatera någon sådan ökad mängd av ämnet i fråga.

Där står man alltså i dag, och forskarna har i sin villrådighet sett sig nödsakade tillgripa den något långsökta hypotesen, att den förmodade meteoriten innehöll mycket mer av is, gaser och organiska ämnen än av den normala mängden sten och metall. Hur en sådan konstig meteorit kunde åstadkomma en explosion av 650 Hiroshima-bombers styrka återstår nog för dem att förklara!

Men tänk om det verkligen går att finna en plausibel förklaring, om vi vidgar den etablerade jordiska vetenskapens alltför trånga uppsättning av grundantaganden och räknar med att utomjordiska besökare verkligen varit här och låtit en atombomb explodera! Frågan blir då givetvis, av vilken anledning de skulle ha kunnat göra något sådant? Kan de möjligen ha varit mer eller mindre tvungna att begå ett kollektivt självmord genom total utplåning av sig och sitt rymdskepp?

Att ställa frågan på det sättet är faktiskt att träffa huvudet på spiken! En speciellt utvald kontaktperson i Schweiz, **Eduard Meier**, informerades nämligen redan för cirka 40 år sedan av en rymd kvinna vid namn **Asket** om att det gick till precis på det sättet, och den informationen har varit tillgänglig för en visserligen begränsad grupp av människor under de senaste 20 åren!

Innan jag här återger nämnda information, vill jag först upplysa ärade professorer i fysik och astronomi om en sak: Deras förutfattade mening, att det skulle vara omöjligt att färdas över ofantliga avstånd i världsrymden bokstavligen på nolltid bygger på en bristfällig och oklar insikt om vad tid egentligen är för något. Man kan faktiskt färdas i det tidlösa! Med en tillräckligt avancerad teknologi spelar de oerhörda avstånden i rymden praktiskt taget ingen roll, och med rätt inställda koordinater i rymdskeppet kan man göra det ena "hypersprånget" efter det andra, varje gång tillrygga hundratals eller tusentals ljusår på bråkdelen av en sekund och ändå anlända dit man ska. Nu till informationen om Tunguska!

Någon gång omkring 1830, berättade Asket, hamnade några rymdfarare från en avlägsen galax på Jorden med sina expeditionsskepp. De bekantade sig med planeten och några av dess invånare, vilka de uppsökte i hemlighet. Därvid kom de i kontakt med ett fenomen, som dittills hade varit fullständigt okänt för dem, den kristna religionen. Av någon anledning rycktes de med av de troendes fanatiska övertygelse, och utan kritisk eftertanke överförde de kristendomen till sina hemplaneter och spred den där.

Dittills hade man på hemplaneterna levat i fred och samförstånd, men nu utbröt det ena religionskriget efter det andra, och i ett sådant krig med mycket avancerade vapen sprängdes en av deras planeter i bitar. Nu ingrep rymdfarande släkten från andra håll i galaxen och den farliga religionen förbjöds, liksom varje besök på Jorden överhuvudtaget. Man utfärdade till och med den bestämmelse, att om något rymdskepp råkade förrira sig dit, och inte kunde komma därifrån, så måste det vara berett att eliminera sig självt.

Så skedde faktiskt någon tid därefter, då ett stort rymdskepp fick en svår teknisk skada och i flera månader måste hålla sig dolt i Rysslands glest befolkade ödemarker. Skeppet förmådde endast höja sig några hundra meter över marken och sjönk sedan tillbaka. Till råga på eländet utbröt bland besättning och passagerare en svår och smittosam jordisk sjukdom, och av den anledningen fick inte heller andra på Jorden stationerade rymdfarare komma till hjälp.

I det hopplösa läget gjorde man i ordning en medhavd atombomb, tvingade upp skeppet så högt som möjligt och lät det sedan sjunka ner. Några hundra meter ovanför markytan lät man bomben detonera. Vid den väldig explosionen förvandlades skeppet och rymdfararna till stoft, medan det omgivande landskapet förstördes och en väldig krater vittnade om vad som hänt. Sammanlagt miste 4.300 utomjordingar livet vid detta tillfälle!

Vad kan vi lära oss av den här historien? Kanske att religiös fanatism och maktbegär är ännu farligare för människor på planeter, där utvecklingen nått fram till kärnvapenåldern eller ännu längre. Vi har för övrigt ett varnande exempel i vårt eget solsystem, där en av utomjordingar från Plejaderna koloniserad planet vid namn Malon genom ett inbördeskrig med avancerade vapen förintades i två explosioner för mer än 70.000 år sedan.

Planeten låg ungefär i den bana, där Mars nu befinner sig. Genom den första explosionen uppstod en gigantisk rekyleffekt, som slungade ut Malon till den dåvarande yttre banan för Mars. Genom den andra explosionen sprängdes Malon i småbitar, varvid Mars slungades in till sin nuvarande bana. Kvar av Malon blev ett stort antal fragment, som under namn av asteroider alltjämt kretsar i en bana runt Solen, ett varaktigt monument över mänsklig dårskap!

SUNE HJORTH

Vårt program

(i något förkortad form)

Sveriges UFO-förbund är en riksorganisation för lokala grupper och enskilda, som vill informera sig själva och andra om bevisen för att vida högre utvecklade civilisationer från andra världar besöker vår planet i sina elektromagnetiska rymdskepp, och för att våra jordiska makthavare sedan länge har hemlighållit detta för de egna medborgarna!

Informationen bygger dels på uppgifter från hemliga källor i USA, dels på vissa ufologers forskningsresultat och dels på det oerhört intressanta men för de flesta obekanta informationsmaterial, som utomjordingarna själva förmedlat till några utvalda kontaktpersoner.

Våra vänner och släktingar från rymden vill uppenbarligen varna oss jordmänniskor för riskerna med vår oerhörda andliga och sociala underutveckling i kärnvapenåldern och har en del värdefulla synpunkter på hur vi borde leva vårt liv på Jorden.

Har du köpt och läst

min översättning till svenska av den märkliga, för att inte säga helt revolutionerande skriften om Mästarens lära och liv, som ännu är i stort sett okänd för både präster och allmänhet i det här landet och hela världen?

Den kan fortfarande rekvireras genom insättning av 120 kr. på mitt postgirokonto 10 07 85 - 5.

SUNE HJORTH

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-61 33 24.

Prenumerationsavgift för år 1996: 120 kr (övrige Norden 140 kr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Årgångarna -92, -93, -94 och 95 kan rekvireras för respektive 60, 70, 80 och 100 kr. per årgång.

*Andreas Ohlsson
Kastbergsgatan 6, 4k.
16441 Kista*

B FÖRENINGSS-
BREV